

En myg och gläds sjöman han älskade en väd.
För den sitta liv han vägrade, för den han ville dö.
Han önskar inte annat än sinna hennes hand,
förinnan dess han reser till en främmare land.

Så möter han den flickan ute en äng så grön.
Han hälsade: 'God afton, min lilla flicka blön.'
Ett ord jag har att säga, kom lysna uppå mig,
så räddes jag dig handen, jag älskar endast dig.

Men flickan hastigt rodnade och sa: 'Kan det jag?
Jag som er ej, känner skall taga er till man.
Kanskända är ni reser och kommer aldrig mer.
Då får den vän jag äger blott sorg och stort besvär.'

Till dig dock vill jag komma, tillbaka snart igen.
Hör poligt är att träffa sin lilla hjärtevän!
Så tog han av sin finger en ring så edelt guld,
tog den emot som gäva, min lilla flicka huld.

Hon räddade honom handen, de sáros enig tro,
att när han kom tillbaka de skulle bygga bo.
Sen tago de i ängen ett ömt farväl de två,
Han önskade att resan den lyckligt skulle gå.

Så bitida på morgonen när solen rymmt opp,
då höjer sig det skeppet med seglens i topp.
Och sjömannens tankar de ilo emot land,
och lilla flickan väntade åt honom med sin hand.

Så hastigt följande båd' mäsades och är,
och flickan i sin hydda hon föller mången tår.
Hon tror att han är död, hon undrar hennes vän.
Oj mera hopp om honom att komma hem igen.

Så gick hon i en tidning en gång se en notis
om att ett skepp förlorats på grund olyckligtvis.
Hon igenkände namnet, det ju Albins var.
Och skeppets namn var detta, O, vilka sorger var!

Men hjälpte inga tårar, nej aut var sorg och sorg.
Hon önskar att få komma från denna sorgesal,
till hennes vän att bota, hon ville ej bli kvar.
Ly med en brossal hjärta, ej någon fröjd mer har.

Så hände det sig även. Hon blev en äron kort,
och tanken uppå vännen så smärningen tog bort.

Snart blev hennes kinder ~~blev~~ som var fört så röd.
Och inom några dagar var lilla flickan död.

Ne vilas hon i graven och öns hennes stoft
sinä vackra blommor blöna, de sprida sig så doft,
och slänkas av en sjöman, som kom från fjärran land,
som i den gröna lunden en gång fick flickans hand.

